PL

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

EUROSYSTEM

**OPINIA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO**

**z dnia 16 listopada 2006 r.**

**wydana na wniosek Ministra Finansów Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi**

**(CON/2006/53)**

## Wprowadzenie i podstawa prawna

W dniu 29 września 2006 r. Europejski Bank Centralny (EBC) otrzymał wniosek Ministra Finansów Rzeczypospolitej Polskiej o wydanie opinii w sprawie projektowanych przepisów prawnych zmieniających szereg polskich ustaw dotyczących regulacji rynku kapitałowego[1].

Właściwość EBC do wydania opinii wynika z art. 105 ust. 4 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz trzeciego, piątego i szóstego tiret art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych[2], z uwagi na to, że projektowane przepisy dotyczą Narodowego Banku Polskiego (NBP), jak również systemów płatności i systemów rozrachunku papierów wartościowych oraz zasad odnoszących się do instytucji finansowych w zakresie, w jakim wywierają one istotny wpływ na stabilność instytucji i rynków finansowych. Zgodnie ze zdaniem pierwszym art. 17 ust. 5 Regulaminu Europejskiego Banku Centralnego, Rada Prezesów wydała niniejszą opinię.

## 1. Zakres opinii i cel projektowanej ustawy

1.1 Celem projektowanych przepisów prawnych jest implementacja do prawa polskiego szeregu dyrektyw wspólnotowych oraz wprowadzenie określonych innych zmian, nie wynikających bezpośrednio z wymogu implementacji regulacji wspólnotowych.

1.2 Zakres niniejszej opinii EBC ogranicza się do jednego tylko z kilku przedstawionych do konsultacji projektów ustaw – projektu ustawy o zmianie ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (zwanego dalej „projektowaną ustawą"), implementującego dyrektywę o rynkach

1 Proponowane zmiany dotyczą ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz.U. z 2005 r., Nr 183, poz. 1538 ze zm.), ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz.U. z 2005 r., Nr 184, poz. 1539 ze zm.) oraz ustawy z dnia 24 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz.U. z 2004 r., Nr 146, poz. 1546 ze zm.).

2 Dz.U. L 189 z 3.7.1998, str. 42.

instrumentów finansowych (tzw. *Markets in Financial Instruments Directive*, „MiFID")[3] oraz dyrektywę o adekwatności kapitałowej[4]. Niniejsza opinia odnosi się przy tym jedynie do tych przepisów projektowanej ustawy, które nie są bezpośrednio związane z implementacją dyrektyw wspólnotowych. Przepisy takie dotyczą głównie następujących kwestii:

(i) wprowadzenia systemu licencjonowania i nadzoru nad podmiotami prowadzącymi działalność w zakresie rozliczania i rozrachunku papierów wartościowych[5];

(ii) uproszczenia wymogów nadzorczych dotyczących banków prowadzących działalność maklerską[6].

## 2. Przepisy dotyczące rozliczania i rozrachunku papierów wartościowych

2.1 EBC zauważa, że obecnie jedynymi podmiotami prowadzącymi w Polsce działalność w zakresie rozliczania i rozrachunku papierów wartościowych są: (i) kontrolowany przez państwo Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych (KDPW)[7] oraz (ii) NBP (dla określonych rodzajów papierów wartościowych)[8]. Projektowana ustawa ma wprowadzić system licencjonowania i nadzoru nad innymi podmiotami mogącymi prowadzić w Polsce działalność w zakresie rozliczania i rozrachunku. Propozycja ta wiąże się pośrednio z przepisami art. 34 ust. 2 i art. 46 MiFID, które pozwalają polskim podmiotom prowadzącym rynki regulowane i uczestnikom takich rynków na wskazywanie kwalifikowanych podmiotów z siedzibą w Państwach Członkowskich jako świadczących na ich rzecz usługi rozliczeniowe i rozrachunkowe. Zgodnie z aktualnymi polskimi przepisami wskazanie takie mogłoby dotyczyć jedynie KDPW albo podmiotów prowadzących systemy rozliczeniowe lub rozrachunkowe z siedzibą w Państwach Członkowskich innych niż Polska. W wyniku proponowanych zmian legislacyjnych możliwe będzie zakładanie w Polsce nowych podmiotów prowadzących systemy rozliczeniowe lub rozrachunkowe a tym samym wskazywanie ich jako świadczących usługi rozliczeniowe i rozrachunkowe[9]. KDPW zachowa wyłączne uprawnienie do rejestrowania papierów wartościowych i działania jako centralny depozyt papierów wartościowych.

---

3 Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG (Dz.U. L 145 z 30.4.2004, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2006/31/WE (Dz.U. L 114 z 27.4.2006, str. 60).

4 Dyrektywa 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych (wersja przeredagowana) (Dz.U. L 177 z 30.6.2006, str. 201).

5 Artykuł 1 pkt 22) - 35) projektowanej ustawy.

6 Artykuł 1 pkt 70) - 73) projektowanej ustawy.

7 Udziałowcami KDPW są w równych częściach Skarb Państwa, warszawska Giełda Papierów Wartościowych i Narodowy Bank Polski.

8 NBP może rejestrować i rozliczać transakcje w zakresie papierów wartościowych (i) emitowanych przez siebie lub Skarb Państwa albo (ii) opiewających na prawa pochodne wynikające z takich papierów wartościowych (art. 49 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, por. art. 45c ustawy o obrocie instrumentami finansowymi w brzmieniu proponowanym w art. 1 pkt 24) projektowanej ustawy).

9 Por. uzasadnienie projektowanej ustawy, str. 2.

2.2 EBC przyjmuje z uznaniem powyższą propozycję rozszerzenia zakresu podmiotów uprawnionych do świadczenia w Polsce usług rozliczeniowych i rozrachunkowych oraz wyraża następujące uwagi dotyczące szczegółowych rozwiązań projektowanej ustawy w tym zakresie.

2.3 *Definicja usług rozliczeniowych i rozrachunkowych*

EBC zaleca uzupełnienie zawartych w projektowanej ustawie definicji usług rozliczeniowych i rozrachunkowych[10] o pewne dodatkowe elementy:

(i) Definicja „rozliczenia" w bieżącej wersji projektowanej ustawy zawiera określenie „ustalenie wysokości świadczeń pieniężnych i niepieniężnych wynikających z zawartych [przez strony] transakcji". Definicja ta powinna zostać rozszerzona w celu uwzględnienia takich istotnych elementów jak przekazywanie, uzgadnianie oraz, w niektórych przypadkach, potwierdzanie zleceń płatności lub zleceń rozrachunku papierów wartościowych, mające miejsce przed dokonaniem rozrachunku, w tym niekiedy kompensowanie zleceń oraz obliczenie ostatecznych pozycji dla celów rozrachunku[11].

(ii) Definicja „rozrachunku" w bieżącej wersji projektowanej ustawy zawiera określenie „obciążenie lub uznanie konta depozytowego lub rachunku papierów wartościowych […], odpowiednio w związku z transakcją zbycia lub nabycia instrumentów finansowych, a także, odpowiednio do ustalonych w trakcie rozliczenia kwot świadczeń, uznanie lub obciążenie rachunku bankowego wskazanego przez uczestnika będącego stroną rozliczenia". Definicja ta powinna ponadto stwierdzać, iż prowadzony rozrachunek papierów wartościowych stanowi ostatni etap wykonania transakcji bądź też jej przetwarzania w systemie, zmierzający do zwolnienia uczestników z ciążących na nich zobowiązań – w drodze przeniesienia papierów wartościowych lub środków pieniężnych[12].

2.4 *Prowadzenie działalności w zakresie rozliczania i rozrachunku papierów wartościowych*

EBC zauważa, iż projektowana ustawa pozwala na równoczesne prowadzenie przez ten sam podmiot działalności rozliczeniowej i rozrachunkowej[13]. Jakkolwiek projektowana ustawa nie wymienia wyraźnie usług rozliczeniowych świadczonych przez partnera centralnego (*Central Counterparty*, CCP), w odniesieniu do każdego przypadku gdy usługi rozliczeniowe świadczone

10 Artykuł 45b ustawy o obrocie instrumentami finansowymi w brzmieniu proponowanym w art. 1 pkt 24) projektowanej ustawy.

11 Proponowana modyfikacja definicji oparta jest na sformułowaniu wypracowanym przez Komitet do spraw Systemów Płatności i Rozrachunku Banku Rozliczeń Międzynarodowych (*BIS Committee on Payment and Settlement Systems*), użytym w następującej publikacji: „Systemy płatności i rozrachunku w wybranych krajach" (*Payment and settlement systems in selected countries*), kwiecień 2003 r., str. 485 (publikacja dostępna na stronach internetowych Banku Rozliczeń Międzynarodowych – www.bis.org). Por. Europejski Bank Centralny, „Systemy płatności oraz rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej" (*Payment and securities settlement systems in the European Union*), czerwiec 2001 r., str. 729 i 749, (publikacja dostępna na stronach internetowych EBC – www.ecb.int).

12 Por. Europejski Bank Centralny, „Nadzór nad ciągłością działania systemowo ważnych systemów" (*Business continuity oversight for the systematically important systems (SIPS)*), czerwiec 2006 r., str. 13 (publikacja dostępna na stronach internetowych EBC – www.ecb.int).

13 Artykuł 68a ust. 11 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi w brzmieniu proponowanym w art. 1 pkt 35) projektowanej ustawy.

przez partnera centralnego oraz usługi rozrachunkowe byłyby wykonywane przez jeden podmiot prawny, ponoszący powstające w związku z tym ryzyko kredytowe, EBC pragnie podtrzymać uwagi zawarte w dokumencie „Ocena systemów rozrachunku papierów wartościowych krajów przystępujących" (*Assessment of accession countries' securities settlement systems*)[14]: „Z uwagi na stabilność finansową system rozrachunku papierów wartościowych powinien zostać w najwyższym możliwym stopniu zaprojektowany jako wolny od ryzyka kredytowego. Najbardziej efektywnym sposobem usuwania ryzyka kredytowego w takich przypadkach jest ustanowienie odrębnych podmiotów prawnych w celu zarządzania ryzykiem związanym z rozliczaniem oraz z rozrachunkiem papierów wartościowych. Rozwiązanie to pozwala na stworzenie struktury prawnej zapobiegającej jakimkolwiek przepływom ryzyka od podmiotu świadczącego usługi partnera centralnego do podmiotu świadczącego usługi systemu rozrachunku papierów wartościowych. Można także zastosować strukturę holdingową, w której zarówno partner centralny jak i system rozrachunku papierów wartościowych są równoległymi podmiotami zależnymi – rozwiązanie to może przynieść zamierzony skutek, o ile niespełnienie zobowiązań przez partnera centralnego nie będzie miało wpływu na środki własne systemu rozrachunku papierów wartościowych".

2.5 EBC zauważa, że projektowana ustawa wyszczególnia zadania KDPW odnoszące się do zapewnienia należytego przebiegu procesu rozliczenia i rozrachunku. EBC zaleca, aby takie zadania znalazły zastosowanie również w odniesieniu do innych mających siedzibę w Polsce podmiotów prowadzących systemy[15]. Ponadto, odpowiednie doprecyzowanie postanowień legislacyjnych może okazać się potrzebne również w celu zapewnienia należytego funkcjonowania systemu rekompensat dla inwestorów, administrowanego obecnie przez KDPW niezależnie od jego zadań w zakresie rozliczeń i rozrachunku[16].

2.6 Znowelizowane przepisy ustawy o obrocie instrumentami finansowymi[17] powinny uzależniać uzyskanie zezwolenia na prowadzenie systemu od uwzględnienia przez podmiot prowadzący system w jego regulaminie, w celu zmniejszenia ryzyka operacyjnego, zasad dotyczących środków zapewnienia ciągłości działania oraz infrastruktury zastępczej. Środki takie powinny w szczególności obejmować: (i) procedury awaryjne dla utrzymania podstawowych funkcji, zwłaszcza w razie przerwania łączności telekomunikacyjnej, (ii) zapewnienie przepływu informacji w warunkach zarządzania kryzysowego oraz (iii) inne środki zapewniające ciągłość działania, w tym zastępcze miejsce przetwarzania zaopatrzone w podstawowe składniki infrastruktury niezależne od tych używanych w miejscu podstawowym. Od podmiotów wnioskujących o udzielenie zezwolenia na prowadzenie systemu należy wymagać należycie określonej strategii

14 Data wydania: styczeń 2004 r., str. 17. Dokument dostępny na stronie internetowej EBC (www.ecb.int).

15 W tym celu można wprowadzić do art. 68a ust. 1 i 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (w brzmieniu proponowanym przez art. 1 pkt 35) projektowanej ustawy) odesłanie do odpowiednich przepisów art. 48 (w brzmieniu proponowanym przez art. 1 pkt 26) projektowanej ustawy).

16 Artykuł 48 ust. 1 pkt 6) ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (w brzmieniu proponowanym przez art. 1 pkt 26) projektowanej ustawy) w zw. z art. 133-146 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi (w brzmieniu proponowanym przez art. 1 pkt 86)-91) projektowanej ustawy).

17 Artykuł 68c ust. 2 i 3 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi w brzmieniu proponowanym w art. 1 pkt 35) projektowanej ustawy.

zapewnienia ciągłości działania, obejmującej możliwe scenariusze sytuacji awaryjnych. Równocześnie zagwarantować należy odpowiednie przeszkolenie personelu podmiotu prowadzącego system, jak również personelu uczestników systemu, w zakresie zapewnienia ciągłości działania. Procedury związane z zapewnieniem ciągłości działania oraz wyniki związanych z nimi testów powinny być poddawane okresowej aktualizacji i zewnętrznej weryfikacji z punktu widzenia wypełniania wymogów bezpieczeństwa.

2.7 *Nadzór i ochrona na wypadek niewypłacalności*

Obecne kompetencje nadzorcze NBP w stosunku do KDPW są wykonywane poprzez: (i) uczestnictwo przedstawiciela NBP w organie sprawującym nadzór nad systemami rozliczeniowymi i rozrachunkowymi (Komisja Nadzoru Finansowego)[18] oraz (ii) dysponowanie przez NBP istotną częścią udziałów w KDPW, umożliwiającą NBP wykonywanie środków kontrolnych wynikających z przepisów prawa spółek (takich jak reprezentacja w radzie nadzorczej KDPW). Projektowana ustawa utrzymuje, a nawet wzmacnia taką pozycję NBP w stosunku do KDPW, m. in. poprzez wprowadzenie wymogu uzyskania opinii Prezesa NBP w sprawie projektowanych zmian w regulaminie KDPW oraz regulaminie funduszu rozliczeniowego[19].

2.8 EBC zauważa w tym kontekście, iż nadzór NBP w odniesieniu do innych niż KDPW systemów rozliczeniowych i rozrachunkowych jakie mają być zakładane w Polsce będzie ograniczony do wykonywania kompetencji nadzorczych wynikających z przepisów prawa publicznego (w odróżnieniu od uprawnień wynikających z prawa własności udziałów). EBC pozytywnie ocenia w związku z tym przyznanie Prezesowi NBP kompetencji do wydawania opinii (i) przed udzieleniem zezwolenia na prowadzenie systemu oraz (ii) przed przyjęciem lub zmianą regulaminu systemu[20]. Powyższe kompetencje NBP nie będą jednak wystarczające dla osiągnięcia poziomu nadzoru odpowiadającego sprawowanemu obecnie przez NBP nadzorowi nad KDPW. EBC podtrzymuje więc swoją uwagę zawartą w opinii CON/2006/15[21] dotyczącą potrzeby przyznania NBP ogólnych funkcji nadzorczych (*oversight*) w stosunku do rozliczania i rozrachunku papierów wartościowych. Funkcja nadzorcza banków centralnych zawarta jest w ramach przynależnego im zadania wspierania sprawnej infrastruktury rynków finansowych, w celu zapewnienia skuteczności polityki pieniężnej oraz ogólnej stabilności finansowej[22]. EBC zaleca zatem wyraźne przyznanie

18 Artykuł 5 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz.U. z 2006 r., Nr 157, poz. 1119).

19 Artykuł 50 ust. 2 i art. 66 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi w brzmieniu proponowanym w art. 1 pkt 28) i 32) projektowanej ustawy.

20 Artykuł 68a ust. 4 i art. 68c ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi w brzmieniu proponowanym w art. 1 pkt 35) projektowanej ustawy.

21 Zob. ust. 4.1-4.3 opinii EBC z dnia 9 marca 2006 r. wydanej na wniosek Ministra Finansów Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie projektu ustawy o nadzorze nad instytucjami finansowymi (CON/2006/15).

22 Por. ust. 3.2 opinii EBC CON/2006/20 z 25 kwietnia 2006 r. w sprawie holenderskiej ustawy dotyczącej nadzoru nad sektorem finansowym oraz opinię EBC CON/1999/19 z dnia 20 stycznia 2000 r. wydaną na wniosek luksemburskiego Ministerstwa Skarbu oraz Spraw Budżetowych w sprawie projektowanych przepisów prawnych wdrażających dyrektywę 98/26/WE w sprawie ostateczności rozrachunku w systemach płatniczych i rozliczeniowych w ramach ustawy z dnia 5 kwietnia 1993 r., ze zamianami, dotyczącej sektora finansowego, jak również uzupełniającej ustawę z dnia 23 grudnia 1998 r. ustanawiającą komisję w do spraw nadzoru ostrożnościowego nad sektorem finansowym; por. Komitet do spraw Systemów Płatniczych i Rozliczeniowych Banku Rozliczeń Międzynarodowych, „Ogólny nadzór (*oversight*)

NBP odpowiedzialności za nadzór nad wszystkimi systemami rozliczania i rozrachunku papierów wartościowych działającymi w Polsce, w tym nadzór nad regulaminami stosowanymi przez takie systemy, łącznie z dostępem do wszelkich informacji i danych mających znaczenie dla wykonywania tego typu zadań nadzorczych.

2.9 Niewyczerpująca lista środków prawnych związanych z niewypłacalnością, które zgodnie z projektowaną ustawą nie powinny niweczyć zdolności do dokonywania zapłaty albo przeniesienia papierów wartościowych[23] powinna zawierać wyraźną wzmiankę o przypadkach zawieszenia spełniania zobowiązań przez nadzorowane podmioty wynikających z rozstrzygnięć organu nadzorczego. EBC zakłada ponadto, iż wskazane środki prawne związane z niewypłacalnością nie wywierają wpływu ani na same instrumenty finansowe, ani też na środki pieniężne utrzymywane jako zabezpieczenie na rachunkach danego uczestnika systemu – co powinno jednak zostać wyjaśnione w projektowanej ustawie.

2.10 EBC odnotowuje zmiany wprowadzane przez projektowaną ustawę do ustawy o ostateczności rozrachunku, implementującej w Polsce dyrektywę o ostateczności rozrachunku[24]. Zmienione przepisy ustawy o ostateczności rozrachunku powinny zostać wyraźnie odniesione zarówno do systemów rozrachunku, jak też do systemów rozliczeniowych. Takie wyraźne rozszerzenie zakresu zastosowania przepisów dotyczących ostateczności rozrachunku na systemy rozliczeniowe miałoby głównie na celu ochronę zleceń rozliczeniowych i kompensowania mających miejsce w tych systemach. Ponadto, ustawa o ostateczności rozrachunku powinna zawierać wyraźną wzmiankę o kompetencji Prezesa NBP do wydania opinii przed udzieleniem zgody na prowadzenie nowego systemu rozrachunku[25]. Dla uniknięcia niejasności, w tym samym przepisie powinno również zostać zawarte wyłączenie KDPW od obowiązku ubiegania się o taką zgodę (wskazany przepis w jego dosłownym brzmieniu może być interpretowany jako wymagający zawieszenia działalności KDPW do chwili wydania odpowiedniej zgody).

## 3. Przepisy dotyczące banków prowadzących działalność maklerską

3.1 EBC zauważa, iż projektowana ustawa ma na także celu uproszczenie szczególnych zasad nadzoru nad bankami prowadzącymi działalność maklerską. Proponowana zmiana będzie skutkować zaprzestaniem stosowania dwóch odrębnych reżimów nadzorczych w odniesieniu do działalności

---

sprawowany przez banki centralne nad systemami płatniczymi i rozliczeniowymi", maj 2005 r., str. 1 (publikacja dostępna na stronach internetowych Banku Rozliczeń Międzynarodowych – www.bis.org).

23 Artykuł 45e ust. 1 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi w brzmieniu proponowanym w art. 1 pkt 24) projektowanej ustawy.

24 Artykuł 15 ust. 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz.U. z 2001 r., Nr 123, poz. 1351 ze zm.), w brzmieniu proponowanym w art. 3 pkt 3) projektowanej ustawy. Ustawa ta implementuje dyrektywę 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych (Dz.U. L 166 z 11.6.1998, str. 45).

25 Można ją dodać do art. 16 ust. 2 ustawy o ostateczności rozrachunku w brzmieniu proponowanym w art. 3 pkt 4) projektowanej ustawy.

bankowej i maklerskiej takich banków[26]. W konsekwencji spowoduje to m.in. (i) rezygnację z nakładania wymogu posiadania kapitału początkowego dla prowadzenia działalności maklerskiej niezależnie od analogicznego wymogu kapitału początkowego w odniesieniu do działalności bankowej, (ii) uchylenie wymogu sporządzania dwóch zestawów niezależnych od siebie zapisów księgowych i sprawozdań finansowych oraz (iii) ograniczenie wymogów adekwatności kapitałowej w odniesieniu do banków prowadzących działalność maklerską wyłącznie do wymogów związanych z działalnością bankową takich banków. Uzasadnienie projektowanej ustawy przedstawia powyższe zmiany jako zgodne ze wskazaniami praktyki nadzorczej, a to wobec okoliczności, iż banki prowadzące działalność maklerską podlegają rygorystycznemu nadzorowi ostrożnościowemu w związku ze swoją działalnością bankową[27]. W tym kontekście uznaje się, iż obecne podwójne wymogi nadzorcze nie tyle zwiększają bezpieczeństwo klientów banku, co stwarzają niepotrzebne przeszkody dla podejmowania przez banki działalności maklerskiej. W uzasadnieniu do projektowanej ustawy zauważono ponadto, że podwójne wymogi nadzorcze w takich przypadkach nie są również nakładane przez prawo wspólnotowe.

3.2 EBC zgadza się, że instytucje kredytowe dysponujące zgodą na działalność wydaną zgodnie z dyrektywą o działalności instytucji kredytowych[28] nie powinny być na podstawie przepisów MiFID zobowiązywane do uzyskiwania odrębnej zgodny na świadczenie usług inwestycyjnych czy prowadzenie działalności inwestycyjnej. W przypadku jednak, gdy wnioskująca instytucja kredytowa zamierza świadczyć usługi inwestycyjne lub prowadzić działalność inwestycyjną, właściwe organy, przed udzieleniem zgody, powinny sprawdzić spełnianie przez nią odpowiednich wymogów MiFID.

3.3 Należy ponadto pamiętać, iż pomimo braku wymogu uzyskania odrębnej zgody, niektóre przepisy MiFID znajdują zastosowanie do instytucji kredytowych, jeżeli świadczą one jeden lub więcej rodzajów usług inwestycyjnych lub prowadzą działalność inwestycyjną[29]. Uproszczenie zasad nadzoru kapitałowego nad instytucjami kredytowymi prowadzącymi działalność maklerską nie zmniejsza potrzeby zapewnienia prawidłowej implementacji i zastosowania przepisów MiFID dotyczących instytucji kredytowych.

Niniejsza opinia zostanie opublikowana na stronie internetowej EBC.

---

26 Artykuł 1 pkt 70) – 73) projektowanej ustawy, zmieniający art. 111-113 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi.

27 Uzasadnienie projektowanej ustawy, str. 7.

28 Dyrektywa 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (wersja przeredagowana) (Dz.U. L 177 z 30.6.2006, str. 1).

29 Do instytucji kredytowych znajdują zastosowanie następujące przepisy MiFID: (i) art. 2 ust. 2, art. 11, art. 13 i art. 14, (ii) rozdział II tytułu II z wyłączeniem art. 23 ust. 2 akapitu drugiego, (iii) rozdział III tytułu II za wyjątkiem art. 31 ust. 2-4 i art. 32 ust. 2-6, 8 i 9, (iv) art. 48-53, art. 57, art. 61 i 62 oraz (v) art. 71 ust. 1.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 16 listopada 2006 r.

[podpis]

*Prezes EBC*

Jean-Claude TRICHET